

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0231/2011

16.6.2011

JELENTÉS

a demokratizálódást támogató uniós külpolitikákról
(2011/2032(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: Véronique De Keyser

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	22
VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	26
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	29

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a demokratizálódást támogató uniós külpolitikákról (2011/2032(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és különösen annak 21. cikkére, valamint a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára és különösen annak 25. cikkére,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979. évi ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre és az EBESZ által 1990-ben Koppenhágában és az 1999-es isztambuli csúcstalálkozón elfogadott kötelezettségvállalásokra – amely utóbbi alkalommal az EBESZ összes részt vevő országa vállalta azt, hogy választásaira nemzetközi megfigyelőket hív, különösen a Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatalát (ODIHR),
- tekintettel az Emberek és Népek Jogainak Afrikai Chartájára, valamint az Emberi Jogok Amerikai Egyezményére,
- tekintettel az őslakosokról és törzsi népekről szóló, 1989. június 7-i 169.számú ILO-egyezményre,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2., 6., 8. és 21. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2007. december 12-én Strasbourgban kihirdetett alapjogi chartájára,
- tekintettel az AKCS–EU partnerségi megállapodás (2000) 8., 9. és 96. cikkére,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének „A demokrácia előmozdítása és megszilárdítása”¹ című, 2000. december 4-i határozatára, valamint „A regionális, szubregionális és más szervezeteknek és egyezményeknek a demokrácia előmozdításában és megszilárdításában játszott szerepe”² című későbbi, 2004. december 20-i állásfoglalásra,
- tekintettel a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének (EIDHR) létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1889/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre,
- tekintettel a demokratikus alapelvek és az emberi jogok tiszteletének a Közösség és

---

¹ A/RES/55/96.

² A/RES/59/201.

harmadik országok között létrejövő megállapodásokba való foglalásával kapcsolatos bizottsági közleményről szóló 1996. szeptember 20-i állásfoglalására (COM(1995)0216)¹, valamint az Európai Unió megállapodásaiban szereplő emberi jogi és demokráciázáradékról² szóló 2006. február 14-i állásfoglalására,

- tekintettel az „EU választási segítségnyújtó és megfigyelő tevékenysége”³ című bizottsági közleményről szóló, 2001. március 15-i állásfoglalására,
- tekintettel az „Európai Uniónak a harmadik országokban az emberi jogok és a demokratizálódás támogatása terén betöltött szerepe” című bizottsági közleményről szóló, 2002. április 25-i állásfoglalására (COM(2001)0252)⁴,
- tekintettel „Az EU választási megfigyelési küldetesei: célok, gyakorlatok és jövőbeni kihívások”⁵ című, 2008. május 8-i állásfoglalására,
- tekintettel az EU külkapcsolataiban történő demokráciaépítésről szóló 2009. október 22-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel a pénzügyi és gazdasági világválságnak a fejlődő országokra és a fejlesztési együttműködésre gyakorolt hatásairól szóló 2010. március 25-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel „A szegénység csökkentése és munkahelyteremtés a fejlődő országokban: a követendő út” című, 2010. szeptember 21-i állásfoglalására, különösen annak 71., 72. és 73. bekezdésére⁸,
- tekintettel a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló, 2010. november 25-i állásfoglalására⁹,
- tekintettel az emberi jogokról, valamint a szociális és környezetvédelmi normákról a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokról szóló, 2010. november 25-i állásfoglalására¹⁰,
- tekintettel 2010. december 16-i állásfoglalására az emberi jogok világbeli helyzetéről szóló 2009-es éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról¹¹,
- tekintettel az „Adók és a fejlesztés – Együttműködés a fejlődő országokkal a jó adóügyi kormányzás előmozdítása terén” című, 2011. március 8-i állásfoglalására¹²

---

¹ HL C 320., 1996. 10. 28., 261. o.

² HL C 290E, 2006.11.29., 107. o.

³ HL C 343., 2001. 12. 05., 270. o.

⁴ HL E 131. 2003. 06. 05., 147. o.

⁵ HL C 271E., 2009.11.12., 31. o.

⁶ HL 265E., 2010. 09. 30., 3. o.

⁷ HL C 4E., 2011. 01.07., 34. o.

⁸ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0327.

⁹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0446.

¹⁰ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0434.

¹¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0489.

¹² Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0082.

- tekintettel „Az instabilitásból adódó migrációs hullámokról: az EU külpolitikájának hatálya és szerepe” című, 2011. április 5-i állásfoglalására¹ „
  - tekintettel az EU és harmadik országok közötti valamennyi megállapodásra, valamint az e megállapodásokban szereplő emberi jogi és demokráciával kapcsolatos záradékokra,
  - tekintettel a Tanácsnak a „A demokratikus kormányzás támogatása – A megerősített uniós keret felé” című, 2009. május 18-i következtetéseire,
  - tekintettel a demokráciának az EU külkapcsolatai keretében való támogatásáról szóló, 2009. november 17-i, illetve 2010. december 13-i tanácsi következtetéseire, amelyek tartalmazzák a 2010. évi jelentést és a kísérleti országok listáját,
  - tekintettel a Bizottság és a Tanács Főtitkársága közös, az Unió külkapcsolataiban történő demokráciaépítésről szóló dokumentumára (SEC(2009)1095),
  - tekintettel az Európai Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, az alábbi címet viselő közös közleményre: „Partnerség a demokráciáért és a közös jóléért a dél-mediterrán térséggel”(COM(2011)0200),
  - tekintettel az Európai Tanács 1993. június 22-i koppenhágai ülésének következtetéseire,
  - tekintettel az Európai Bizottság demokratizálódással, emberi jogokkal és emberkereskedelemmel kapcsolatos tematikus és földrajzi pénzügyi eszközeire (az AENEAS, jogutóda, a migrációs és menekültügyi tematikus program, valamint a MIEUX, az EIDHR, az ENPI, a TAIEX, stb.),
  - tekintettel az ENSZ-főtitkár különleges képviselőjének az emberi jogok kérdéséről és a transznacionális vállalatokról és más üzleti vállalkozásokról szóló, 2011. március 21-i jelentésére²,
  - tekintettel a bizottsági alelnök/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője (alelnök/főképviseelő) tisztségének 2011. január 1-jei létrehozására, valamint az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) tényleges működésének 2011. január 1-jei elindítására,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére, továbbá a Fejlesztési Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság (A7-0231/2011) véleményére,
- A. mivel az uniós szerződések az emberi jogokat és a demokráciát az EU alapító értékei és az Unió külső fellépésének elvei és célkitűzései közé sorolják, és ezeket az Uniónak egyetemes elvekként és célkitűzésekként kell propagálnia;
- B. mivel a demokrácia az emberi jogok és alapvető szabadságok, az összes társadalmi csoport iránti tolerancia és az egyének esélyegyenlősége legjobb biztosítója;

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0121.

² A/HRC/17/31, 2011.

- C. mivel a demokrácia egyetemes értékévé vált, de a demokratikus rendszerek formájukat és alakjukat tekintve eltérőek lehetnek, ahogy azt az Európai Unió 27 tagállama példázza, amelyek a történelem, a kultúra és a körülmények által alakított különböző, de egyformán érvényes demokráciaformával rendelkeznek, illetve maga az Európai Unió, amely – a világon egyedülálló módon – a nemzetek feletti demokrácia egy formáját képviseli; mivel nem egyetlen demokráciamodellel vagy egyetlen demokráciaprogrammal létezik, hanem egy, a demokrácia alapvető elemeiről vonatkozó elfogadott megállapodás;
- D. mivel ezeket az ENSZ közgyűlésének két állásfoglalásában¹ határozták meg;
- E. mivel az emberi jogok és a demokrácia elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz, és az egyének csak a demokráciában élvezhetik teljes körű emberi jogukat és alapvető szabadságaikat; illetve mivel a demokrácia csak az emberi jogok tiszteletben tartása mellett létezhet;
- F. mivel a jogállamiságnak érvényesülnie kell jogilag és a gyakorlatban is a törvény előtti egyenlőséget biztosítva, a magántulajdonhoz való jogot elismerve, illetve a hatóságok önkényes beavatkozásának tilalmát biztosítva, és ezért arra kötelezi a közintézményeket, hogy hatáskörüket átlátható és elszámoltatható, választott és köztisztviselők útján gyakorolják egy független és részrehajlástól mentes bírói karral;
- G. mivel az egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség kiemelten fontos; és mivel mindenkinek joga van arra, hogy az emberi jogokat fajra, nemre, nyelvre, vallásra, politikai vagy más véleményre, nemzeti vagy társadalmi származásra, születésre vagy minden egyéb helyzetre tekintet nélkül élvezhesse; mivel a demokráciának biztosítania kell mindenkinek – köztük a kisebbségekhez tartozóknak, az őslakos népeknek és egyéb veszélyeztetett csoportoknak – a jogait; mivel a valódi demokráciának előfeltétele, hogy a férfiak és nők egyenlő feltételek mellett vehessenek részt a politikai életben és a döntéshozatalban;
- H. mivel a demokratikus kormányzás többek között magában foglalja az emberi jogok és alapvető szabadságok védelmét, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést, a parlamentek és a helyi hatóságok fontos szerepét a döntéshozatalban, illetve a közpénzek átlátható kezelését; mivel a demokrácia egyik lényegi eleme a vezetők és köztisztviselők elszámoltathatósága a polgárok felé; mivel ezzel összefüggésben a korrupció elleni küzdelem kiemelten fontos; és mivel a demokratikus kormányzás együtt jár a biztonsági ágazat polgári ellenőrzésével;
- I. mivel minden polgárnak joga van időszakonként szabad és tisztességes választásokon szavazni, és közhivatal elnyeréséért indulni a választáson;
- J. mivel a véleményszabadság és a politikai, társadalmi és gazdasági vélemény tágan értelmezett, állami büntetés veszélye nélküli kifejezése – a több forrásból való tájékozódás lehetőségéhez hasonlóan – egyetemes jog;
- K. mivel minden polgárnak joga van önálló egyesületeket és szervezeteket alapítani, az önálló politikai pártokat és érdekcsoportokat is ideértve;

---

¹ A/RES/55/96 és A/RES/59/201.

- L. mivel a politikai pártok és az általuk képviselt politikai nézetek, érdekek és regionális vagy közösségi kapcsolatok alapvető fontosságúak; mivel a politikai pártoknak a kormányzat vagy vezető tisztségviselők befolyásától mentesen kell működniük; mivel a választott kormánypárti vagy ellenzéki képviselőknek felhatalmazással és erőforrásokkal kell rendelkezniük a jogszabályok és a nemzeti költségvetés megvitatására és elfogadására, és arra, hogy elszámoltassák a kormányt a közigazgatási feladatok elvégzéséért és a pénzeszközök felhasználásáért; mivel az erős parlament mint a politikai és társadalmi rendre irányuló, egymással versengő koncepciók békés megvitatásának nyilvános fóruma és a nemzeti jogalkotási döntéshozó testületek kulcsfontosságúak a részvételi demokrácia megtapasztalása szempontjából;
- M. mivel a civil társadalmi szervezetek és nem állami szereplők a jól működő demokrácia létfontosságú építőkövei, és a mélyen a társadalomban gyökerező demokratikus kultúra létrehozása szempontjából kulcsfontosságúak; mivel ők irányítják a közigényt, és elszámoltatják a hatóságokat fellépéseikért;
- N. mivel a független és sokszínű média alapvető fontosságú annak biztosításához, hogy sokféle vélemény és nézőpont kerüljön a nyilvánosság elé; és mivel az információhoz való szabad hozzáférés és a kommunikációhoz való jog, illetve a cenzúra mentes internethozzáférés (az internet szabadsága) egyetemes jogok, amelyek a közéletben megvalósuló átláthatóság és elszámoltathatóság biztosításához nélkülözhetetlenek;
- O. mivel véleménye szerint a demokratikus értékek oktatása – az oktatási intézményeken belüli döntéshozásban való, életkornak megfelelő részvételhez hasonlóan – fontos a demokrácia fenntartásához;
- P. mivel az uniós intézményeknek a demokrácia alapvető elemeit konkrét területek támogatása során építőelemként kell használni, harmadik országokat így segítve ahhoz, hogy a demokrácia kialakítása során saját útjukat járják;
- Q. mivel az EU külkapcsolatai keretében történő demokráciaépítésről szóló 2009. és 2010. évi tanácsi következtetések is tartalmazzák ezeket az elemeket;
- R. mivel az EU-nak az *emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez (EJEE)* való csatlakozása erősíti az emberi jogok védelmének európai rendszerét, és szilárdabbá teszi az EU helyzetét harmadik országokkal szemben;
- S. mivel kiemelten fontos annak megerősítése, hogy a polgári, politikai, gazdasági, szociális és kulturális jogok kölcsönösen függenek egymástól és egymást erősítik, és csakis valamennyi említett jog együttes érvényesülése segítheti elő a valódi demokrácia létrejöttét; mivel a demokrácia a legjobb eszköz az emberi jogok garantálására és védelmére, és lehetővé teszi a gazdasági fejlődést; mivel a civil társadalomnak a kormányzás folyamatában való aktív részvétele és ahhoz való hozzájárulása döntő fontosságú, és míg ezt túl gyakran hanyagolják el;
- T. mivel a demokráciát támogató cselekvési programjában a Tanács kinyilvánította, hogy fokozni kívánja a támogatás hatékonyságát és koherenciáját, de azt is elismerte, hogy e tekintetben korlátozott előrelépés történt;

- U. mivel az Unió a demokráciát és az emberi jogokat támogató eszközök egész arzenáljával rendelkezik (például az emberi jogok tiszteletben tartásával és a demokráciával foglalkozó védzáradékokot tartalmazó politikai, gazdasági és kereskedelmi megállapodások és partnerségek, a fenntartható fejlődésre és felelős kormányzásra vonatkozó különleges ösztönző intézkedés (GSP+), politikai párbeszéd, közös kül- és biztonságpolitikai (KKBP) intézkedések, az európai biztonsági és védelmi politika (EBVP) missziók, speciális finanszírozási eszközök, együttműködési projekteket és megfigyelő missziók); mivel azonban ezekből egységes és eredményorientált emberi jogi és demokráciapolitikát kell létrehozni, amely valamennyi ország egyedi helyzetéhez alkalmazkodó, szabványos módszertanon alapul, amely egyidejűleg felszámolja és elkerüli az EU demokratizálását célzó külpolitikában az újabb kohéziós ellentétek és kettős standardok létrejöttének lehetőségét, különös figyelmet fordít a törekény és a konfliktust követő helyzetek egyedi igényeire, valamint kapcsolódó célkitűzésként előmozdítja a demokráciát, az emberi jogokat és a fejlődést;
- V. mivel az EU-nak a kereskedelmi kedvezmények – például a GSP+ – odaítéléséről vagy megvonásáról történő döntéshozatal során sokkal érzékenyebbnek kell lennie az adott ország társadalmi, politikai, gazdasági és stratégiai körülményeire;
- W. mivel az EU-nak a nemzetközi szervezetekben folytatott tevékenységén keresztül fokozottan törekednie kell a demokráciával összefüggő normák és elemek előmozdítására, és folytatnia kell az uniós tagállamok részvételével lezajlott fórumokon tett kötelezettségvállalások és kötelezettségek eredményes végrehajtását;
- X. mivel az EU nemzetközi megállapodásaiban rögzített, jogilag kötelező emberi jogi záradékok nyomán követésével és végrehajtásával kapcsolatban továbbra is óriásiak a kihívások; mivel az Unió és partnerországai között létrejött valamely nemzetközi megállapodásnak az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos súlyos jogsértésekre válaszul történő felmondása olyan eszköz, amelyet bizonyos helyzetekben alkalmazni kell; mivel annak ellenére, hogy egyes harmadik országok sorozatosan megsértik az emberi jogokról és a demokráciáról szóló záradékokat és nem tartják tiszteletben a nemzetközi megállapodásokban szereplő kötelezettségeiket, mégis ezen országokat ritkán sújtják szankciókkal vagy számoltatják el megfelelően, még akkor is, ha súlyos emberi jogi jogsértések történnek; mivel az EU következetesen elmulasztja igénybe venni ezt az eszközt, aláássa az Unió mint a nemzetközi színpad erős és határozott szereplője hitelességét;
- Y. mivel a szankciókat igazságosan, mértékkel és intelligens módon kell megválasztani, és a lakosok semmi esetre sem lehetnek e szankciók első áldozata;
- Z. mivel e téren az Unió a reformok serkentésére szolgáló valódi ösztönző politikával rendelkezik, azonban politikai indokokból – különösen azért, mert más prioritásokkal összefüggésben a demokrácia előmozdításának és az emberi jogok tiszteletben tartásának fontosságát nem ismerik fel, illetve nincs egyetértés ezzel kapcsolatban az EU-ban – nem használta ki teljes mértékben az e politikában rejlő potenciált; mivel a demokratizálódás támogatására szolgáló külső pénzügyi eszközök összehangolt felhasználásának elvben nincs strukturális és jogi akadálya;

- AA. mivel az ENSZ Közgyűlése által 2008. december 18-án elfogadott 63/168. határozat a halálbüntetés alkalmazását illetően globális moratóriumra hív fel; mivel a halálbüntetést még mindig a világ számos országában alkalmazzák – olykor kiskorúak esetében is – büntetési módként,
- BA. mivel a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR) az európai politika egyik kulcsfontosságú összetevője, mivel olyan fellépéseket helyez középpontba, amelyek kétoldalú együttműködési eszközökkel nem valósíthatók meg,
- CA. mivel a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze finanszírozza a demokratikus konszolidáció terén folytatott interakciók alapvető eszközét képező európai uniós választási megfigyelő missziókat, mivel azonban az ezek által megfogalmazott ajánlások nyomon követése és végrehajtása gyakran elmarad,
- DA. mivel ez a helyzet azért alakulhatott ki, mert az ezeket az uniós választási megfigyelési missziókat fogadó országok kormányai részéről hiányzik a politikai akarat, illetve mert az Európai Bizottság és a tagállamok nem tudnak ezen ajánlásokra épülő, főként az újonnan megválasztott parlamentek számára célzott támogatási programokat létrehozni,
- EA. mivel az Európai Parlament még mindig nem rendelkezik olyan megfelelően részletes elemzésekkel, amelyek alapján értékelné az Unió, így annak tagállamai által a demokráciához nyújtott támogatás alkalmazási körét; mivel ez részben azoknak az átláthatósággal, a dokumentumokhoz való hozzáféréssel és a konzultációval kapcsolatos kérdéseknek tudható be, amelyeket a Tanács még nem oldott meg,
- FA. mivel a valódi demokratizálódással, az emberi jogok tényleges tiszteletben tartásával és a helyi lakosság ténylegesen jobb gazdasági kilátásaival kapcsolatos célkitűzések csak a teljes feltételhez kötöttség elvének alkalmazásával valósíthatók meg; mivel a feltételhez kötöttség elvét a kedvezményezett országokkal együtt, a helyi lakosság tényleges igényeinek kellő figyelembevételével kell meghatározni, mind a kormányokkal, mind a civil társadalommal való szoros konzultáció alapján,
- GA. mivel a politikai pártok és a szabadon és tisztességesen megválasztott parlamentek minden demokrácia és demokratizálódási folyamat szempontjából igen fontosak, és mivel a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének támogatása és alkalmazása még nem áll összhangban az említett szereplők korábbi fontosságával,
- HA. mivel a nők szerephez juttatásának kérdésével foglalkozó ENSZ-szervezet (UN WOMEN) munkája alapvető a nők demokratizálódási folyamathoz való hozzájárulásának és e folyamatban való részvételének támogatásához,
- IA. mivel az uniós intézmények körében széles körű konszenzus alakult ki a demokrácia többdimenziós, összetett és hosszú távú jellegével kapcsolatban, azonban a Bizottság és a tagállamok a demokráciát támogató intézkedések tervezése és végrehajtása során nem a teljes választási ciklust vették figyelembe,
- JA. mivel a demokratizálódó államokban a nők és a kisgyermekek különösen ki vannak téve az emberkereskedelem veszélyének, a prostitúció céljából történő emberkereskedelmet is beleértve,

A paradigmaváltás szükségessége

1. úgy véli, hogy csakis jogállamiságon alapuló demokráciák szolgálhatnak az Európai Unió és a harmadik országok közötti, mindkét fél, illetve e felek lakosságainak szükségleteivel és érdekeivel összhangban lévő, kiegyensúlyozott strukturális partnerségek alapjául;
2. hangsúlyozza, hogy a párbeszédre és egyeztetésen alapuló partnerségek fokozzák a demokráciaépítési folyamatért és a demokratikus kormányzás elemeiért való felelősségvállalást; felkéri az összes uniós intézményt, hogy törekedjenek fokozottabban a szóban forgó párbeszédre egységesebb, következetesebb és összehangoltabb felhasználására;
3. úgy véli, hogy az EU csak akkor lesz képes megszilárdítani a nemzetközi szinten „puha hatalomként” (soft power) játszott szerepét, ha az emberi jogok védelme valódi prioritást képez a harmadik országokkal kapcsolatban folytatott politikájában;
4. rámutat arra, hogy amennyiben az EU hiteles, következetes külpolitikát kíván folytatni, és támogatni kívánja a demokrácia fejlődését, kulcsfontosságú, hogy az emberi jogok és a demokrácia tiszteletben tartása terén uniós és tagállami szinten alkalmazott politikájával mindenkor példát mutasson;
5. úgy véli, hogy a szegénység elleni küzdelem és az országok fejlődésének útjában álló akadályok felszámolása döntő mértékben hozzájárhat a demokratikus folyamatokhoz;
6. megjegyzi, megjegyzi, hogy az észak-afrikai és közel-keleti országokban zajló események rávilágítottak a biztonság – különösen az illegális bevándorlás elleni küzdelem – és a stabilitás középpontba állításának korlátaira, melyek nem tették lehetővé a szegénység és a társadalmi igazságtalanságok csökkentését; hangsúlyozza továbbá, hogy a „biztonság kontra demokrácia” hamis dilemma, hiszen egy demokratikus és elszámoltatható kormányzás nélküli társadalomban nem létezhet emberi biztonság; úgy véli, hogy bár a gazdaság fejlődött, az ebből származó előnyök elosztása nem volt igazságos; véleménye szerint ezért a szociális igazságosságot és az egyenlőtlenségek elleni küzdelmet az Unió külpolitikájának alapvető célkitűzésévé kell tenni, mivel azok a békés, virágzó és demokratikus társadalom elengedhetetlen tényezői;
7. rámutat a lakosság érdekeit szolgáló, a jogállamiságot, az alapvető emberi jogokat és szabadságokat tiszteletben tartó, szerves, fenntartható és átfogó fejlődésen alapuló, a valódi demokratikus konszolidációra irányuló paradigmaváltás szükségességére; úgy véli, hogy az EU-nak ösztönöznie kell a demokratikus társadalom fejlődését előmozdító környezet megteremtését;
8. hangsúlyozza, hogy a demokrácia mint kormányzati rendszer mechanizmusokat határoz meg a politikai hatalom elosztására és a konfliktuskezelésre, amelyek elengedhetetlen feltételei a stabil és békés társadalmaknak; megjegyzi mindazonáltal, hogy a demokráciát az adott országon belül kell kialakítani, külső szereplők nem írhatják elő mesterségesen; álláspontja szerint az Unió a nemzetközi közösség más szereplőivel együtt aktív szerepet játszhat a demokratikus konszolidáció elősegítésének folyamatában;
9. úgy véli, hogy amennyiben egy demokratizálódási folyamatot sikerre kívánnak vinni,

elengedhetetlen, hogy a lakosság alapvető jogai – úgymint az oktatáshoz, egészséghez és foglalkoztatáshoz való jog – tiszteletben tartásának biztosítása érdekében a folyamat keretében foglalkozzanak az érintett ország társadalmi és gazdasági fejlődésével;

10. véleménye szerint a közép- és kelet-európai kommunista diktatúrák összeomlását követő demokratikus átmenet tapasztalatait az újonnan felemelkedő észak-afrikai és a tágabb értelemben vett közel-keleti demokratikus erőkkel is meg kell osztani; szorgalmazza, hogy a Bizottság és az EKSZ vállaljon aktívabb szerepet az említett fontos szomszédos régióban kibontakozó demokratizálódási folyamatban; sürgeti az európai pártokat, hogy dolgozzanak ki pártközi együttműködési programokat a régióbeli feltörekvő partnerekkel;
11. hangsúlyozza, hogy ezentúl előtérbe kell helyezni az Unió meglévő – az egyes országok helyzetére alkalmazott stratégiákban összefogott – eszközeinek és ösztönzőinek fokozottabb és erőteljesebb használatát, valamint a végrehajtásban jelentkező következtelenségek és kettős mércék felszámolását, amelyek gyengítik Európa megítélését és az EU erős és következetes külpolitika alkalmazására való képességét; hangsúlyozza, hogy ehhez a megközelítéshez valódi politikai változásra van szükség, melynek során a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok az Unió külpolitikájának sarokkövévé válnak, és azon túl, hogy politikai célkitűzéssé alakulnak, az Unió építőelemeinek, sőt magának a szerkezetének a részét alkotják;
12. kéri, hogy a nemzetközi megállapodásokat, az országstratégiai dokumentumokat, a cselekvési terveket, a GSP+ programot, valamint az Unió és a harmadik országok közötti valamennyi szerződéses kapcsolatot erősítsék meg az emberi jogokra, a demokráciára és az őslakos népeknek a döntéshozatalt megelőző előzetes konzultációhoz való jogára vonatkozó, világosabban megfogalmazott záradékok, valamint felelősségteljes kormányzás, a meg nem felelés esetén alkalmazandó egyedi (minimum a cotonou-i megállapodásban foglaltakat alapul vevő) mechanizmusok, egyedi, mérhető, megvalósítható, határidőhöz kötött feltételekhez kapcsolódó, az elért előrelépés értékelését célzó kötelezettségvállalások, és azok végrehajtása konkrét menetrendjének biztosítása révén; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a cotonou-i megállapodásban foglalt emberi jogi záradékok ellenére az EU – a „szokásos ügymenet” szerinti kapcsolat jegyében – gyakran szemel huny a cotonou-i megállapodáshoz csatlakozott egyes partnerországok kormányai által elkövetett folyamatos és rendszeres emberi jogi jogsértések felett; kéri a Bizottságot, hogy fogadjon el az emberi jogi jogsértések akadályozását célzó, következetes politikákat, például csökkentse a pénzügyi keretösszegeket azon kormányok esetében, amelyek nem tartják tiszteletben a demokráciát és az emberi jogokat, azaz ne nyújtson számukra költségvetési támogatást, ugyanakkor növelje a civil társadalom erősítésére szánt, az ilyen kormányokat megkerülő pénzeszközöket;
13. emlékeztet arra, hogy a közös kereskedelempolitika célkitűzéseit teljes mértékben össze kell hangolni az Európai Unió átfogó céljaival; rámutat, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkének értelmében az uniós közös kereskedelempolitikát „az Unió külső tevékenységének elvei és célkitűzései által meghatározott keretek között kell folytatni”, és hogy az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének értelmében annak hozzá kell járulnia többek között a fenntartható fejlődéshez, a szegénység felszámolásához és az emberi jogok védelméhez;

14. hangsúlyozza a megállapodások végrehajtása állandó nyomon követésének fontosságát, és ezzel összefüggésben a megállapodások folyamatos értékelésének biztosítása érdekében szorgalmazza hatástanulmányok használatát – a fenntartható fejlődés témakörén felül – az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatban;
15. megjegyzi, hogy az NBB Római Statútuma ratifikálásának előmozdításával – elsőbbség biztosítása mellett az alulreprezentált régiók számára – a demokratikus elvek és értékek még jobban előmozdíthatók, a Statútum egyetemes jellege, valamint a büntetlenség, a népirtás, a háborús és az emberiség elleni bűncselekmények elleni küzdelem erősítése érdekében;
16. sajnálja, hogy a Bizottság csak nagyon ritkán alkalmaz olyan mechanizmusokat, amelyek a kapcsolódó egyezmények megsértése esetén lehetővé teszik a GSP+ keretében nyújtott kedvezmények visszavonását; elítéli a Bizottság magatartását, amely több nemzetközi szervezet egymást kölcsönösen megerősítő jelentése ellenére sem hajlandó vizsgálatokat indítani a GSP+ azon kedvezményezett országaiban, amelyek esetében erősen gyanítható, hogy nem tartják tiszteletben az általuk aláírt egyezményeket;
17. emlékeztet arra, hogy a Parlament határozottan amellett foglalt állást, hogy minden szabadkereskedelmi megállapodásba jogilag kötelező erejű, szociális, környezetvédelmi és emberi jogi záradékokat kell beilleszteni, amelyek minimális alapját a GSP+ rendeletben foglalt egyezmények listája képezi;
18. újból kinyilvánítja, hogy az Európai Parlamentnek szigorúbban kell ellenőriznie ezeket a tényezőket; ezért azt kéri, hogy a Tanács és a Bizottság vonja be a Parlamentet a harmadik országokkal aláírandó nemzetközi megállapodások tárgyalásának, megkötésének, alkalmazásának és felfüggesztésének minden szakaszába, ezen belül az új megállapodásokra vonatkozó tárgyalási mandátum meghatározásának folyamatába (különösen az emberi jogok előmozdításának tekintetében) – párbeszédet folytatva a társulási tanácsokon belül vagy a megállapodás felügyeletével megbízott bármely egyéb, egyenértékű politikai szervvel a demokratizálási folyamattal kapcsolatos kötelezettségek végrehajtásáról – valamint konzultáció kezdeményezésére vagy a megállapodás felfüggesztésére vonatkozó döntéshozatali folyamatba;
19. véleménye szerint a partnerországokkal fenntartott kapcsolatok szorosabbra fűzése tekintetében le kell vonni a korábbi döntéshozatali folyamattal kapcsolatos tanulságokat; hangsúlyozza, hogy a kiemelt státuszt csak akkor kell megadni, ha a partnerországok teljesítik az emberi joggal és a demokráciával kapcsolatos egyértelmű követelményeket; ismételten szorgalmazza a világos konzultációs mechanizmust, amely garantálja, hogy a Parlament a tárgyalások valamennyi szintjén folyamatos és teljes körű tájékoztatást kapjon;
20. megítélése szerint az egyes országokon belüli emberi jogi helyzet nyomon követése elsősorban az Egyesült Nemzeteken kereten keresztül nyer legitimitást, és újból kinyilvánítja annak szükségességét, hogy az európai országok valamennyi ENSZ-szervben közös álláspontot képviseljenek; ugyanakkor arra kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy rendszeresen nyújtson be átfogó jelentést az Unióval kötött megállapodásokban foglalt konkrét demokratikus és emberi jogi kötelezettségek végrehajtásáról a harmadik országokban;

21. megerősíti, hogy az Európai Unió töretlenül támogatja az ENSZ emberi jogi főbiztosa, a nők szerephez juttatásának kérdésével foglalkozó ENSZ-szervezet (UN Women) és az UNICEF munkáját; sürgeti, hogy a Tanács, a Bizottság és a tagállamok szorosan működjenek együtt az Emberi Jogi Tanáccsal;
22. kéri továbbá az Európai Uniót is, hogy egy olyan kényes területen, mint a demokratizálás, stratégiáit a harmadik országokban lehetséges reformok körének részletes elemzésére és a vezetőknek egy ilyen folyamat megkezdése iránti politikai akaratára alapozza, valamint hogy a lehető legjobb stratégiák meghatározása érdekében azonosítsa a lehetséges akadályokat; úgy véli, hogy ezen azonosítási folyamatnak az ország összes demokratikus szereplőjével folytatott rendszeres eszmecseréken kell alapulnia annak biztosítása érdekében, hogy az a kölcsönös bizalomra, illetve tájékozottságra épüljön;
23. megjegyzi, hogy az önkényuralmi államok részére költségvetéshez nyújtott támogatás formájában biztosított európai segítségnyújtás nem minden esetben garantálja a demokratikus fejlődést, valamint hogy a segély-hatékonysági értékelésnek nem a segélyek biztosítására, hanem inkább azok hatására kellene koncentrálnia;
24. javasolja az Uniónak, hogy a legproblematisabb partnerségek vonatkozásában ne szigetelje el az adott országokat, hanem a velük való kapcsolatokat a demokratikus reformokat, a felelősségteljes kormányzás szabályainak való megfelelést, valamint az emberi jogok tiszteletben tartását ténylegesen ösztönző, megfelelő és hatékony feltételekre alapozza, továbbá győződjön meg arról, hogy a szóban forgó együttműködés valóban a lakosság javát szolgálja; támogatja „A partnerség a demokráciáért és a közös jóléért a dél-mediterrán térséggel” című közleményben meghirdetett, „többet, hogy több legyen belőle” megközelítést; úgy véli, hogy egyidejűleg az Uniónak habozás nélkül el kellene vonnia a korábban már megítélt forrásokat azoktól az országoktól, amelyeknek kormányai nem tartják be a demokratikus kormányzás terén tett kötelezettségvállalásaikat, mégpedig az euro- mediterrán partnerség és a keleti partnerség keretében vállalt kötelezettségek teljesítésében előbb járó államok javára, és sürgeti, hogy a partnerségi és szomszédságpolitikákban a demokrácia előmozdítása kapjon nagyobb hangsúlyt;
25. felhívja az Uniót, hogy habozás nélkül alkalmazzon megfelelő, arányos és „okos” szankciókat a rezsim legfőbb hatóságaival szemben – támogatva ugyanakkor a lakosságot, és növelve a közvetlen segítségnyújtást a civil társadalom erősítése érdekében – azon országok esetében, amelyek nem tartják be az emberi jogokkal, a helyes kormányzással és a demokratizálódással kapcsolatos kötelezettségvállalásaikat, felmérve azonban a konkrét cselekvés előtt, hogy az adott szankciók milyen következményekkel járnának a kedvezményezett országok lakossága számára; hangsúlyozza, hogy a harmadik országokkal való együttműködést az ezen országok közötti egyenlő mértékű és kölcsönös tiszteletre kell alapozni; szorgalmazza, hogy a műszaki és vállalkozásfejlesztési kezdeményezések előmozdítása céljából az Euro-mediterrán Bank égisze alatt hozzanak létre pénzügyi támogatási hálózatot;
26. hangsúlyozza azonban, hogy ez a megközelítés a következő, felülvizsgált európai szomszédságpolitikával együtt azt jelenti, hogy a differenciált megközelítés csak akkor lehet értékes és hiteles eszköz, ha a szomszédságpolitika összes partnerországa számára ugyanazokat az emberi joggal és demokráciával kapcsolatos célkitűzéseket írja elő;

hangsúlyozza, hogy amennyiben különbséget tesznek a legproblémásabb országok által tiszteletben tartandó „minimumszabályok” és a legfejlettebb országok részére meghatározott ambiciózusabb szabályok között, az EU ismételten elveszíti hitelességét;

27. kéri a Tanácsot és az EKSZ-t, hogy tegye általánossá az „okos” szankciók és az azokkal való fenyegetés az EU emberi jogi politikájának eszközeként való használatát a leginkább elnyomó rendszerekkel szemben; meggyőződése, hogy a szelektív büntető intézkedéseket – például magas ragú személyekre kiszabott vagyonbefagyasztás vagy utazási tilalom – úgy lehet és kell alkalmazni, hogy ne ez akadályozza a további diplomáciai kapcsolatot, a kétoldalú kereskedelmet, az uniós segítségnyújtást és a személyes kapcsolatokat; ismételten megjegyzi azonban, hogy az emberi jogi visszaélésekkel szembeni tényleges elrettentéshez célzott szankciók szisztematikus és következetes alkalmazása szükséges – a lehető legszélesebb körű nemzetközi együttműködés mellett;
28. felszólítja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy szükség esetén gyakoroljanak nyomást az emberi jogok terén rossz megítélésű államok kormányára annak érdekében, hogy ezekben az államokban javuljon az emberi jogok helyzete, és így gyorsuljon a demokratizálódási folyamat;
29. kívánatosnak tartja, hogy a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament részvételével hozzanak létre fórumot a külpolitikai kérdések megtárgyalására, különösen az olyan érzékeny témákkal kapcsolatban, mint az emberi jogok és a demokrácia;

A politikai dimenzió elmélyítése

30. úgy véli, hogy a fejlődés, az emberi jogok, a felelősségteljes kormányzás, a társadalmi integráció, a nők és a kisebbségek támogatása, valamint a vallási tolerancia területén célzott stratégiákon alapuló átfogó és következetes megközelítésre van szükség, amely az EU külpolitikájának kiegészítő eszköze, valamint hogy ez nélkülözhetetlen a demokrácia előmozdítása terén használatos két megközelítés, nevezetesen az általános társadalmi-gazdasági fejlődésre és a szegényeket segítő növekedésre összpontosító fejlesztési megközelítés, valamint a politikai pluralizmust, a parlamenti demokráciát, a jogállamiság tiszteletben tartását, az emberi jogokat és alapvető szabadságjogokat a működő civil társadalom kiépülése céljából támogató politikai megközelítés összehangolásához; hangsúlyozza, hogy a harmadik országok esetében a politikai dimenzió támogatásának inkább pluralista kapacitásépítési támogatást – különösen a bírói kar függetlensége és sértetlensége, valamint a jó kormányzati mechanizmusok tekintetében, a korrupció elleni küzdelmet is beleértve – és az intézmények részére nyújtott támogatást kell jelentenie, nem pedig beavatkozást; hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament volt képviselői hozzáadott értéket nyújtanak a demokratizálódást előmozdító uniós intézkedésekben;
31. határozottan támogat minden olyan, az Unió külső politikáiban szereplő kezdeményezést, ösztönzést és kapacitás-bővítő intézkedést, amelyek célja a nők részvételének előmozdítása a döntéshozatal valamennyi szintjén mind az állami, mind a magánszférában, és hisz abban, hogy a nők és férfiak döntéshozatalban való egyenlő képviselete révén biztosítható az olyan kérdések fgyelembé vétele, amelyek hatással vannak a nőkre;
32. szorgalmazza az emberi jogok, a demokrácia, a demokratikus kormányzás és a jogállamiság fokozottabb figyelembevételét minden uniós külső fellépés során –

összhangban a meglévő és új kötelezettségvállalásokkal – intézményi szempontból, valamint a politikai és földrajzi/tematikus eszközök esetében;

33. arra kéri az EU-t és a tagállamokat, hogy továbbra is tartsák fenn a demokratizálódási folyamat során nyújtott humanitárius segély politikamentes jellegét;
34. elismeri a demokratikus reformok érdekében fellépő csoportok – így az emberi jogi jogvédők és a független média – érdekében tett, gyakran az EIDDDH-n keresztül megvalósuló uniós erőfeszítéseket; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy szükség van a – különösen demokratikus értékeket valló – politikai pártok létrehozásának pártatlan támogatására; felszólít a szabad és tisztességes választások keretében újonnan megválasztott parlamentek szisztematikus támogatására, főként az átalakulóban lévő vagy az EU választási megfigyelő misszióit fogadó országokban; úgy véli, hogy ezt a támogatást nemcsak a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének, hanem földrajzi eszközöknek is automatikusan finanszírozni kellene;
35. tudomásul veszi a Bizottság és a KKBP főképviselőjének arról szóló döntését, hogy támogatják az Európai Demokrácia Alapítvány (EDA) létrehozását, melynek feladata a demokratikus változásokért küzdő politikai szereplők támogatása; hangsúlyozza, hogy az EDA feladata nem az EIDHR és a többi hatályos demokratizációs eszköz és külső pénzügyi eszköz munkájának pótlólagos vagy párhuzamos elvégzése lenne, és az említettekétől eltérő célkitűzésekkel, valamint pénzügyi és irányítási feltételekkel kell létrehozni; arra kéri a megfelelő uniós intézményeket, hogy javítsák és korszerűsítsék a harmadik országokban a demokrácia támogatására irányuló meglévő eszközöket és kereteket; kéri az EKSZ-t, a Bizottságot és a soron következő lengyel elnökséget, hogy gondoskodjanak a majdani EDA hatásköreinek az említett eszközök és keretek hatásköreitől való egyértelmű elkülönítéséről; ragaszkodik az Európai Parlamentnek a majdani EDA felállításához, az éves célkitűzések, a prioritások, a várt eredmények és a pénzügyi források meghatározása, továbbá a tevékenységek végrehajtása és nyomon követése feletti ellenőrzési jogához;
36. arra ösztönzi az adományozókat, hogy a demokrácia-építést pusztán technikai gyakorlat helyett politikai és erkölcsi kötelességként kezeljék, valamint hogy fejlesszék a kedvezményezett országokról való helyi ismereteiket annak érdekében, hogy a segélyeket hatékonyan, a helyi viszonyoknak megfelelően tudják irányítani;
37. hangsúlyozza, hogy a demokrácia előmozdítására irányuló minden stratégiának a helyi szereplők lehető legszélesebb körével folytatott párbeszédre kell alapulnia ahhoz, hogy teljesen legitim és a népakaratban gyökerező legyen; nyomatékosan kéri a Tanácsot, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy folytasson széleskörű és mélyreható konzultációkat az összes érintett féllel;
38. üdvözli a Stabilitási Eszköz harmadik országokban előforduló válsághelyzetekre és instabilitásra adott hatékony, azonnali és integrált válaszát, valamint azt, hogy segíti a többi eszköz – az előcsatlakozási támogatási eszköz, az Európai Szomszédosági és Partnerségi Támogatási Eszköz, a fejlesztési együttműködési eszköz és a gazdasági együttműködési eszköz – által támogatott szakpolitikák végrehajtásához szükséges feltételek megteremtését;

39. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a nemek közötti egyenlőség politikájának rendszeres felmérését és értékelését, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartását, különösen az EU által nyújtott pénzügyi támogatások vonatkozásában;
40. javasolja a választási koordinációs csoport mandátumának a demokrácia támogatására irányuló politikákra való kiterjesztését, és szorgalmazza, hogy a parlamenti demokrácia előmozdítására létrehozott hivatal (OPPD) szorosan működjön együtt a választási koordinációs csoporttal;
41. felszólítja az EKSZ-t és az uniós küldöttségeket, hogy ismerjék el annak fontosságát, hogy az uniós küldöttségek tisztviselőinek figyelmét jobban felhívják a demokráciát érintő fellépésekre, és különösen a parlamentek támogatására;
42. hangsúlyozza a demokratizálódási politikák figyelembevételének fontosságát az Európai Parlament és küldöttségei egész munkája során; felismeri továbbá az olyan fórumokon keresztül folytatott globális parlamentközi együttműködés fontosságát a demokratizálódási politikák szempontjából, mint pl. a „Parlamenti képviselők a világméretű fellépésért” (Parliamentarians for Global Action);
43. hangsúlyozza azt a szerepet, amelyet a törvényes és demokratikus politikai pártok, a valódi társadalmi mozgalmak és a szabad sajtó tölthetnek be a közérdek védelmében azáltal, hogy felügyelik a kormányok átláthatóságát és elszámoltathatóságát, és így lehetővé teszik az államok számára az emberi jogok védelmezését, valamint a társadalmi és gazdasági fejlődés elősegítését;
44. hangsúlyozza a harmadik országok civil szervezeteinek és parlamentjeinek a demokratikus költségvetés-ellenőrzésben betöltött fontos szerepét, és meggyőződése, hogy az Unió által nyújtott közvetlen költségvetési támogatásnak minden esetben ki kell egészülnie a nemzeti parlamentek ellenőrzési kapacitásának technikai és politikai erősítésével; úgy véli, hogy az Uniónak aktívan tájékoztatnia kellene a harmadik országok parlamentjeit az uniós együttműködés tartalmáról; szorgalmazza, hogy az OPPD aktívan támogassa a parlamenteket a demokratikus költségvetési felügyelet terén; ezzel kapcsolatban határozottan üdvözli az alakuló ülést 2011. május 3-án tartó EURONEST közgyűlésen belül a keleti partnerségben érdekelt államok parlamentjeivel folytatott együttműködés fokozását, és nagy várakozással tekint ezen együttműködés elé; felhívja a figyelmet arra, hogy az Európai Parlament e kezdeményezése a demokratizálódás érdekében folytatott uniós külpolitika fontos eleme;
45. véleménye szerint alapvető fontosságú, hogy a jövőben a civil társadalom közvetlenül járuljon hozzá a felelősségteljes kormányzás folyamataihoz, és ezzel a megállapodások végrehajtásának ellenőrzéséhez; ezzel összefüggésben sürgeti, hogy a Bizottság és a Tanács hozzon létre strukturált ellenőrzési mechanizmust az EU nemzetközi megállapodásainak nyomon követésére; a megállapodások végrehajtását értékelő folyamatban a harmadik országok civil társadalmának valamennyi képviselője részt vesz, köztük a nem állami szereplők és a szociális partnerek is;
46. örömmel nyugtázza, hogy az Unió az emberi jogokra összpontosító országstratégiákat kíván kidolgozni; hangsúlyozza, hogy e stratégiáknak foglalkozniuk kellene a

demokratizálódás aspektusaival is, és gyors kidolgozásukra ösztönöz annak érdekében, hogy az Unió rövid időn belül közös elemzést készíthessen az egyes országok helyzetéről és igényeiről, valamint cselekvési tervet dolgozhasson ki, amely részletezi, hogy az uniós eszközök teljes körű kiaknázása hogyan egészítené ki e stratégiákat; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az új stratégiáknak és ezek megfelelő végrehajtásának az emberi jogok és a demokratizálódás érdekében folytatott uniós külpolitikákban meglévő következetlenségek és kettős mércék felszámolását kell eredményeznie, továbbá hogy azok nem vezethetnek újabb anomáliák megjelenéséhez; megjegyzi, hogy az országstratégiai dokumentumokban az érintett országra irányuló valamennyi külpolitikát és az uniós eszközök alkalmazásának módját is körvonalazni kell; szorgalmazza, hogy az országstratégiai a dokumentumokat bocsássák a Parlament rendelkezésére;

47. arra kéri az EU-t, hogy a jövőbeli pénzügyi kötelezettségvállalásokat kösse a harmadik országok által az emberi jogi stratégiák végrehajtása és a demokrácia kiépítése terén elért valódi eredményekhez;
48. hangsúlyozza, hogy a nők és férfiak egyenlő részvétele az élet minden területén a demokrácia lényeges eleme, valamint hogy a nők fejlődésben való részvétele alapvető és egyetemesen elfogadott érték és a társadalmi-gazdasági fejlődés és a jó demokratikus kormányzás előfeltétele;
49. kiemeli az EU kulcsfontosságú szerepét a harmadik országok demokratizálódási folyamatában, valamint a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdításában mind a tagállamokban, mind pedig a harmadik országokkal létesített kapcsolatokban, melyet azáltal tölt be, hogy beépíti a nemek közötti egyenlőség kérdéseit a kiemelt témákba vagy megerősíti ezek érvényesítését, és részvétel-központú megközelítést alkalmaz a programok megtervezésében és kifejlesztésében, hangsúlyt fektetve a nemi alapú sztereotípiák, valamint a hátrányos megkülönböztetés és a nők elleni erőszak valamennyi formája elleni küzdelemre, amellett, hogy bevonja a nőket a konfliktus-megelőzésbe és -kezelésbe, és előmozdítja – a társadalom javára – a nők aktív polgárokként való felelősségvállalását, különös figyelmet fordítva a nők legsérülékenyebb csoportjaira;
50. felszólít egy átfogó stratégiai, prioritást élvező, hosszú távú megközelítés alkalmazására, amely biztosítja, hogy a nemek közötti egyenlőség az uniós szinten támogatott valamennyi politika, projekt és fellépés, valamint az Unió és harmadik országok között kialakított, a parlamentközi együttműködést is magába foglaló mindennemű kapcsolatok középpontjába kerüljön, mivel a nemek közötti egyenlőség elve közvetlenül kapcsolódik az emberi jogok és a demokratikus elvek tiszteletben tartásához és a társadalmi kohézió biztosításához;
51. kiemeli, hogy a demokratikus értékek eredményesebb előmozdítása érdekében erős koalíciókat kell kiépíteni a világszintén többi szereplőjével, például az Afrikai Unióval és az Arab Ligával; sürgeti, hogy az EU aktívan törekedjen e koalíciók létrehozására, különösen az Amerikai Egyesült Államokkal fejlesztési politikáik jobb összehangolására irányuló közös törekvéseinek keretében;
52. üdvözli, hogy az EKSZ-en belül létrehozták az emberi jogokkal és a demokráciával foglalkozó igazgatóságot, és kéri a Bizottság alelnökétől / a KKBP főképviselőjétől annak biztosítását, hogy az EU valamennyi külképviseletén legyen egy, az emberi jogokkal és a

demokráciával foglalkozó kapcsolattartó személy;

53. megjegyzi, hogy az EKSZ létrehozásáról szóló határozatban előírtak szerint a munkaerő-felvételnek minden szinten érdemek alapján és a nemek kiegyensúlyozott képviselésének figyelembevételével történnie; üdvözlí a delegáció-vezetői szinten a férfiak és nők közötti 50–50%-os arányt elérését célzó törekvéseket¹; felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy aktívan támogassa a nők és férfiak egyenlő képviselését a konfliktus sújtotta államok intézményeiben;
54. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség és a nők politikai életben és a demokratizálódási folyamatban való részvétele nélkül a demokrácia nem lehet valóban képviselési; sürgeti ezért az EU-t, hogy a demokrácia előmozdítására irányuló menetrendjében tegye prioritássá a nemek közötti egyenlőséget; hangsúlyozza a nőjogi jogvédők és a parlamenti képviselők támogatásának fontosságát, többek között a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés kapacitásainak bővítése útján; kéri, hogy az EU támogassa pénzügyileg és kapacitásépítéssel a nők jogaival foglalkozó szervezeteket és a női politikai jelölteket, valamint az emberi jogi és a demokráciával foglalkozó aktivistákat, akik fontos szerepet játszanak az arab világban zajló forradalmakban;
55. támogatja, hogy a nők „béketeremtő” szerepet töltsenek be a konfliktusok megelőzése és megoldása érdekében, és síkra száll a nők aktív bevonása mellett, mivel ez társadalmi érdek;
56. hangsúlyozza a lányok és nők jogai védelmének fontosságát minden társadalom demokratizálódása szempontjából, az egyenlő bánásmódhoz és az oktatáshoz való jogot is beleértve;
57. támogatja a legkiszolgáltatottabb személyek védelmére irányuló, különösen a gyermekek, a nők és az idősek javát szolgáló regionális programokat;
58. szilárdan hiszi, hogy az egyének – különösen a nők – és a civil társadalom felelősségvállalásának megerősítése az oktatás, a képzés, és a tudatosítás révén, valamennyi emberi jog, köztük a szociális, a gazdasági és a kulturális jogok hatékony támogatásának biztosítása mellett alapvető kiegészítője a demokratizálódást célzó politikák és programok kidolgozásának és végrehajtásának, amelyek számára biztosítani kell a szükséges finanszírozást;
59. hangsúlyozza a vállalkozó nőknek szóló különleges képzési programok kidolgozásának szükségességét a világkereskedelemben való részvételük megerősítése érdekében;
60. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy alakítsanak ki politikai stratégiát az EU választási megfigyelő misszióihoz, és ennek keretében nyújtsanak be politikai tervet az egyes missziók tekintetében; kéri, hogy a missziók után két évvel az Európai Parlamentben a főképviselelővel/alelnökkel az emberi jogokról folytatott éves vita során készüljön értékelés az elért demokratikus fejlődésről és a további javításra szoruló

---

¹ Az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének megállapításáról szóló 2010. július 26-i tanácsi határozat, Hivatalos Lap L 201., 2010/08/03, 30–40. o.

területekről; megerősíti a volt parlamenti képviselőkhez intézett arra vonatkozó felhívás előnyeit, hogy bocsássák rendelkezésre képességeiket és tapasztalataikat választási megfigyelő missziók vagy azok nyomon követése céljára;

61. hangsúlyozza, hogy – különös tekintettel a rendelkezésre álló források szűkösségére – annak alapján kell megválasztani a választási megfigyelő missziók szempontjából elsőbbséget élvező országokat, hogy milyen hatást gyakorolhat egy ilyen misszió a tényleges hosszú távú demokratizálódási folyamat előmozdítására; kéri, hogy az EKSZ rendkívül szelektív megközelítést alkalmazzon ezen országok kiválasztására; emlékeztet arra, hogy a választási koordinációs csoport – amellyel a választási megfigyelő missziók éves programjáról konzultálnak – pontos kritériumokat határozott meg erre vonatkozóan; szorgalmazza, hogy fokozottan őrködjenek a nemzetközi szinten meghatározott módszertan és szabályok betartása felett, különösen ami a misszió függetlenségét és eredményességét illeti;
62. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az egyes választási megfigyelő missziók végén reális és megvalósítható ajánlások szülessenek; kéri, hogy az uniós intézmények és a tagállamok sorakozzanak fel a következtetések mögé, valamint hogy a Bizottság, az EKSZ és a tagállamok fordítsanak kiemelt hangsúlyt az ajánlások végrehajtásának együttműködés révén történő támogatására; hangsúlyozza az ajánlások végrehajtása nyomon követésének fontosságát; kéri, hogy az ajánlások terjesztését és végrehajtásuk nyomon követését bízzák az EU küldöttségeire, és ehhez biztosítsák számukra a szükséges eszközöket; hangsúlyozza, hogy a világszintű választási megfigyelési munka hatékonyságának megerősítése érdekében szoros együttműködésre van szükség a nemzetközi választási megfigyelés alapelveiről szóló nyilatkozat aláíró felei között;
63. hangsúlyozza egy olyan politikai támogató folyamat fontosságát, amely nem csupán a választásokat közvetlenül megelőző és követő időszakokra összpontosít, hanem a folyamatosságra épül; ebben az összefüggésben elismerően nyilatkozik a politikai alapítványok értékes munkájáról;
64. hangsúlyozza, hogy a kormányoknak elszámoltathatónak kell lenniük az emberi jogi jogsértések, a rossz kormányzás, a korrupció és az egész társadalom javára felhasználandó nemzeti erőforrások jogellenes felhasználása tekintetében; ezzel kapcsolatban arra kéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is mozdítsák elő a jó kormányzást és küzdjenek a büntetlenség ellen, beleértve azt is, hogy a harmadik országoktól megkövetelik a Nemzetközi Büntetőbírósággal való teljes körű együttműködést, és biztosítsák, hogy az új megállapodások tartalmazzanak a Római Statútumból eredő kötelezettségvállalásokat;
65. felszólít arra, hogy a pénzügyi eszközök következő felülvizsgálatakor tartsák fenn és erősítsék meg az EIDHR-t, és kéri, hogy több forrást biztosítsanak a részére;

A civil társadalom támogatása

66. hangsúlyozza a politikai dimenziót kiegészítő, decentralizált megközelítés szükségességét, amely hatékonyabban figyelembe tudja venni az érintett országokban a lakosság mindennapi szükségleteit azon helyi és regionális szervezetek támogatás révén, amelyek részt vesznek a demokrácia megszilárdításában azáltal, hogy a párbeszédre és a helyes

gyakorlatok cseréjére szolgáló fórumokat hoznak létre az Unióval, illetve az ugyanahhoz a régióhoz tartozó többi partnerországgal is;

67. javasolja a civil társadalom támogatása terén egy nyitottabb és dinamikusabb politika kidolgozását, amely ösztönzi a demokratizálódást és a polgári részvételt; javasolja, hogy az ilyen mozgalmak és szereplők hatását célzott programokkal, továbbá ezen elképzelés létező programokba való beépítése révén erősítsék;
68. hangsúlyozza, hogy oktatás és tájékoztatás révén növelni kell a civil társadalom képességeit, és hogy a civil társadalom számára lehetővé kell tenni a politikai folyamatokban való részvételt; hangsúlyozza, hogy a demokrácia előmozdítása érdekében elengedhetetlen a köz- és a magánszféra közötti szoros partnerség, valamint a felügyelő intézmények – köztük a nemzeti parlamentek – szerepének megerősítése;
69. felszólít az önkényuralmi államokban és a fiatal demokráciákban a demokráciáért küzdő nem szélsőséges társadalmi mozgalmak, a valóban független média és politikai pártok célzott támogatására, a nyilvánosság részvétele, a fenntartható többpártrendszer és az emberi jogok előmozdítása érdekében; azon a véleményen van, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének ebben a tekintetben kulcsszerepet kellene játszania;
70. felszólít az országok fejlődésében érdekelt valamennyi fél széles körű részvételének támogatására, és szorgalmazza, hogy a társadalom minden része vegyen részt a demokrácia építésében; elismeri a nem kormányzati szervezeteknek és más nem állami szereplőknek a demokrácia, a társadalmi igazságosság és az emberi jogok előmozdítása terén játszott nélkülözhetetlen szerepét;
71. támogatja azt a kialakult gyakorlatot, hogy a harmadik országokkal folytatott uniós párbeszédben keresik a civil társadalom, a politikai pártok, a média és más nem kormányzati politikai szereplők bevonásának innovatív módszereit;
72. támogatja a civil társadalomnak a demokrácia és az emberi jogok európai eszközén keresztül történő finanszírozását, és pénzeszközök nem kormányzati szervezetek helyi projektjeihez történő kihelyezését; támogatja fokozatosan egyre több pénzeszköz kihelyezését olyan országokba, ahol megszületett a civil társadalom és kiépülőben a demokrácia;
73. kiemeli, hogy az információhoz és a független médiához való hozzáférés döntő fontosságú a demokratikus reformok iránti közigeny erősítése szempontjából, ezért a „régis és „új” médiumok szabadságának előmozdítása, a független újságírók védelme, a digitális szakadék csökkentése és az internet-hozzáférés elősegítése terén növekvő támogatást szorgalmaz;
74. nagyra értékeli az uniós tagállamok által a demokratizálódási folyamatok támogatása terén világszerte kifejtett tevékenységet, így például a lengyel és a francia ombudsman által közösen létrehozott, „a Keleti Partnerség országainak ombudsmanjai közötti együttműködés 2009 és 2013 közötti időszakra szóló programját”, amelynek célja a keleti partnerség országaiban működő ombudsmani hivatalok, kormányzati szervek és nem kormányzati szervezetek egyéni jogok védelmére és a jogállamiságon alapuló demokratikus államok kiépítésére irányuló képességeinek fokozása; hangsúlyozza, hogy

ezt a fellépést az EU keretein belül kell összehangolni, továbbá hogy az uniós intézményeknek fel kell használniuk az ennek keretében szerzett tapasztalatokat;

75. megerősíti az EU elkötelezettségét az emberkereskedelem elleni küzdelem mellett, és arra kéri a Bizottságot, hogy fordítson különleges figyelmet a demokratizálódó államokra, mivel ezen államok lakossága különösen ki van téve az emberkereskedelem veszélyének; szoros együttműködésre szólít fel a Fejlesztési és Együttműködési Főigazgatóság, a Bővítési Főigazgatóság, a Belügyi Főigazgatóság és az emberkereskedelem elleni küzdelem uniós koordinátora között e kérdésben;
76. elismeri a világszintű demokratizálódási folyamatokban az EU és az Európa Tanács közötti együttműködés jelentőségét; örömmel veszi tudomásul, hogy az EU és az Európa Tanács közös programokat indít a keleti partnerség országaiban a demokrácia, a felelősségteljes kormányzás és a stabilitás támogatására;
77. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az EKSZ-nek, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

4.5.2011

VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Külügyi Bizottság részére

az Unió demokratizálódást szolgáló külső politikáiról
(2011/2032(INI))

A vélemény előadója: Alf Svensson

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felhívja a Külügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. hangsúlyozza, hogy a demokrácia és az emberi jogok kölcsönösen függenek egymástól; érvelése szerint a szabad és tiszta választások a demokratikus konszolidáció szükségzerű, ám önmagában nem elegendő alkotóelemei;
2. mindazonáltal úgy véli, hogy a szegénység elleni küzdelem és az országok fejlődésének útjában álló akadályok felszámolása döntő mértékben hozzájárulna a demokratikus folyamatokhoz;
3. hangsúlyozza, hogy a demokrácia mint kormányzati rendszer mechanizmusokat határoz meg a politikai hatalom elosztására és a konfliktuskezelésre, amelyek elengedhetetlen feltételei a stabil és békés társadalmaknak; megjegyzi mindazonáltal, hogy a demokráciát az adott országon belül kell kialakítani, külső szereplők nem írhatják elő mesterségesen; álláspontja szerint az Unió a nemzetközi közösség más szereplőivel együtt aktív szerepet játszhat a demokratikus konszolidáció elősegítésének folyamatában;
4. úgy véli, hogy ahhoz, hogy a választásokat demokratikusnak, szabadnak és tisztának könyvelhessük el, bizonyos feltételeknek előzetesen teljesülniük kell, úgymint a politikai és polgári jogok, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságának tiszteletben tartása, a médiához való egyenlő hozzáférés és a politikai pluralizmus tiszteletben tartása, annak érdekében, hogy valódi választási lehetőséget kínáljanak a választóknak;
5. úgy véli, hogy amennyiben egy demokratizálódási folyamatot sikerre kívánnak vinni,

elengedhetetlen, hogy a lakosság alapvető jogai – úgymint az oktatáshoz, egészséghez és foglalkoztatáshoz való jog – tiszteletben tartásának biztosítása érdekében a folyamat keretében foglalkozzanak az érintett ország társadalmi és gazdasági fejlődésével;

6. megjegyzi, hogy az önkényuralmi államok részére költségvetéshez nyújtott támogatás formájában biztosított európai segítségnyújtás nem minden esetben garantálja a demokratikus fejlődést, valamint hogy a segély-hatékonysági értékelésnek nem a segélyek biztosítására, hanem inkább azok hatására kellene koncentrálnia;
7. hangsúlyozza azt a szerepet, amelyet a törvényes és demokratikus politikai pártok, a valódi társadalmi mozgalmak és a szabad sajtó tölthetnek be a közérdek védelmében azáltal, hogy felügyelik a kormányok átláthatóságát és elszámoltathatóságát, és így lehetővé teszik az államok számára az emberi jogok védelmezését, valamint a társadalmi és gazdasági fejlődés elősegítését
8. ragaszkodik a költségvetéshez nyújtott támogatás szigorú jogosultsági kritériumokhoz kötéséhez; kitart amellett, hogy a Bizottságnak kerülnie kell e lehetőség alkalmazását azokban az országokban, ahol a közkiadások átláthatósága nem biztosítható, valamint amellett, hogy a költségvetéshez nyújtott támogatást mindig kísérnie kell olyan intézkedéseknek, amelyek fejlesztik a befogadó ország parlamenti ellenőrzését és pénzügyi ellenőrzési kapacitását, továbbá növelik az átláthatóságot és a nyilvánosságnak az információkhoz való hozzáférését, továbbá amellett, hogy a civil társadalmat be kell vonni a támogatás ellenőrzésébe;
9. úgy véli, hogy a független igazságszolgáltatás és média elengedhetetlen a demokratikus folyamat kialakításában és szabályozásában, amelynek célja a jogállamiság megerősítése, demokratikus intézmények létrehozása – ideértve egy működő parlamentet –, a politikai pluralizmus megvalósítása és a civil társadalom szerepének megerősítése;
10. arra ösztönzi a segélynyújtókat, hogy a demokrácia felépítését pusztán technikai gyakorlat helyett politikai és erkölcsi kötelességként kezeljék, valamint hogy fejlesszék a kedvezményezett országokról való helyi ismereteiket annak érdekében, hogy a segélyeket hatékonyan, a helyi viszonyoknak megfelelően tudják irányítani;
11. elismeri a nők – főképp az utóbbi időkben játszott – fontos szerepét a demokratizálódási folyamatban; felszólítja a tagállamokat és az Uniót, együttműködve a tágabb nemzetközi közösséggel, hogy támogassák a nőket az egyenlő jogokért, a nemek közötti egyenlőségért és a nők szerepének megerősítéséért folytatott küzdelmük során;
12. hangsúlyozza, hogy a civil társadalom képességeit javítani kell oktatáson és figyelemfelkeltésen keresztül, és hogy a civil társadalom számára lehetővé kell tenni a politikai folyamatokban való részvételt; hangsúlyozza, hogy a demokrácia előmozdítása érdekében elengedhetetlen a köz- és a magánszféra közötti szoros partnerség, valamint a felügyelő intézmények – köztük a nemzeti parlamentek – szerepének megerősítése;
13. felszólítja az EU-t, hogy kezelje prioritásként a demokrácia megerősítésére irányuló folyamatokban részt vevő szereplőkkel a demokratikus értékekről és normákról folytatott mélyreható párbeszédet, hangsúlyozza, hogy a demokratikus intézmények kialakítása és megerősítése segítheti a gazdasági fejlődés előmozdítását, és mérsékelheti a szegénységet;

14. hangsúlyozza a helyi emberi jogi helyzet vizsgálatának fontosságát, amely valamennyi fejlesztési beavatkozás alapjául kellene, hogy szolgáljon; felszólítja a Bizottságot, hogy minden országos és regionális stratégiai dokumentumba illesszen be egy fejezetet, amely a demokrácia és az emberi jogok helyzetével foglalkozik, és részletesebb adatokat szolgáltatson a demokráciát támogató kezdeményezések hatásairól;
15. üdvözli az emberi jogokkal és demokráciával foglalkozó igazgatóság Európai Külügyi Szolgálaton belüli létrehozását, és felszólítja a Bizottság alelnökét/főképviselőt, hogy az Unió tengerentúli képviselőinél biztosítsa egy, az emberi jogokkal és a demokráciával foglalkozó kapcsolattartó személy kinevezését,
16. felszólít az önkényuralmi államokban és a fiatal demokráciákban a demokráciáért küzdő nem szélsőséges társadalmi mozgalmak, a valóban független média és politikai pártok célzott támogatására, a nyilvánosság részvételének, a fenntartható többpártrendszernek és az emberi jogoknak az előmozdítása érdekében; azon a véleményen van, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének ebben a tekintetben kulcsszerepet kellene játszania.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	2.5.2011
A zárószavazás eredménye	+ : 22 - : 0 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Thijs Berman, Corina Crețu, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schieber-Jastram, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Kriton Arsenis, Proinsias De Rossa, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Enrique Guerrero Salom, Martin Kastler, Krzysztof Lisek, Csaba Óry, Bart Staes
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Edit Bauer

11.5.2011

VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Külügyi Bizottság részére

az Unió demokratizálódást szolgáló külső politikáiról
(2011/2032(INI))

A vélemény előadója: Antigoni Papadopoulou

JAVASLATOK

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felhívja a Külügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979. évi ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- 1. hangsúlyozza, hogy a nők és férfiak egyenlő részvétele az élet minden területén a demokrácia lényeges eleme, valamint hogy a nők fejlődésben való részvétele alapvető és egyetemesen elfogadott érték és a társadalmi-gazdasági fejlődés és a demokratikus jó kormányzás előfeltétele;
- 2. felszólít egy átfogó stratégiai, prioritást élvező, hosszú távú megközelítés alkalmazására, amely biztosítja, hogy a nemek közötti egyenlőség az uniós szinten, valamint az Unió és harmadik országok között kialakított, a parlamentközi együttműködést is magába foglaló mindennemű kapcsolatban támogatást élvező valamennyi közösségi politika, projekt és fellépés középpontjába kerüljön, mivel a nemek közötti egyenlőség elve közvetlenül kapcsolódik az emberi jogok és a demokratikus elvek tiszteletben tartásához és a társadalmi kohézió biztosításához;
- 3. hangsúlyozza, hogy az iránymutatások végrehajtásakor figyelembe kell venni a nemi szempontokat, és célzottan kell fellépni az emberi jogi jogvédőnők és az egyéb, nagymértékben kiszolgáltatott csoportok – például a gazdasági, társadalmi és kulturális jogokért, illetve a gyermekek jogaiért és a kisebbségi jogokért küzdő újságírók és jogvédők – érdekében;

4. kiemeli az Unió kulcsfontosságú szerepét a harmadik országok demokratizálódási folyamatában, valamint a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdításában mind a tagállamokban, mind pedig a harmadik országokkal létesített kapcsolatokban, melyet azáltal tölt be, hogy érvényesíti és megerősíti a nemek közötti egyenlőség kérdéseit a kiemelt témákban, és részvétel-központú megközelítést alkalmaz a programok megtervezésében és kifejlesztésében, hangsúlyt fektetve a nemi alapú sztereotípiák, valamint a hátrányos megkülönböztetés és a nők elleni erőszak valamennyi formája elleni küzdelemre, amellett, hogy bevonja a nőket a konfliktus-megelőzésbe és -kezelésbe, és előmozdítja – a társadalom javára – a nők aktív polgárokként való érvényesülését, különös figyelmet fordítva a legsérülékenyebb csoportokra.
5. támogatja, hogy a nők „béketeremtő” szerepet töltsenek be a konfliktusok megelőzése és megoldása érdekében, és síkra száll a nők társadalom javára történő aktív részvétele mellett;
6. támogatja a legsérülékenyebb személyek védelmére irányuló, különösen a gyermekek, nők és idősek javát szolgáló regionális programokat;
7. határozottan támogat minden olyan, az Unió külső politikáiban szereplő kezdeményezést, ösztönzöt és kapacitás-bővítő intézkedést, amelyek célja a nők részvételének biztosítása a döntéshozatal valamennyi szintjén mind a közéletben, mind pedig a magánszférában, és hisz abban, hogy a nők és férfiak döntéshozatalban való egyenlő képviselése elősegíti az olyan kérdések figyelembe vételének biztosítását, amelyek hatással vannak a nőkre;
8. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat a nemek közötti egyenlőség politikája rendszeres felmérésének és értékelésének, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartásának biztosítására, különösen az Unió által nyújtott pénzügyi támogatások vonatkozásában;
9. szilárdan hisz abban, hogy az egyének – különösképpen a nők – és a civil társadalom megerősítése az oktatás, a képzés, és a tudatosítás révén, valamennyi emberi jog, köztük a szociális, a gazdasági és a kulturális jogok támogatásának biztosítása mellett alapvető kiegészítője minden demokratizálódást célzó politika és program kidolgozásának és végrehajtásának, amelyek számára a szükséges finanszírozást biztosítani kell;
10. hangsúlyozza a női vállalkozóknak szóló különleges képzési programok kidolgozásának szükségességét a világkereskedelemben való részvételük megerősítése érdekében;
11. megjegyzi, hogy az Európai Külügyi Szolgálat létrehozásáról szóló határozat megköveteli az érdem alapján történő munkaerő-felvételt, valamint a nemek egyensúlyának biztosítását minden szinten; üdvözli a delegáció-vezetői szinten a férfiak és nők közötti 50–50%-os arányt elérését célzó törekvéseket¹. felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy aktívan támogassa a nők és férfiak egyenlő képviselését a konfliktus sújtotta államok intézményeiben.

---

¹ Az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének megállapításáról szóló 2010. július 26-i tanácsi határozat, Hivatalos Lap L 201., 2010.8.3, 30–40. o.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	9.5.2011
A zárószavazás eredménye	+: 25 -: 0 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Tadeusz Cymański, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Anne Delvaux, Gesine Meissner, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Stanimir Ilchev

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	6.6.2011
A zárószavazás eredménye	+ : 44 - : 2 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Mário David, Michael Gahler, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Richard Howitt, Jelko Kacin, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Bernd Posselt, Hans-Gert Pötering, Cristian Dan Preda, Jacek Saryusz-Wolski, Hannes Swoboda, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Boris Zala
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Véronique De Keyser, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Lorenzo Fontana, Agnès Le Brun, Vittorio Prodi
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Katarína Neved'alová